

jomu towarischu tať deře ako možašcho a grosašcho na ten boť se swojeju lanzu. Ten towarisch to rošnie a pokasa, až zo se tež hoborasch. Nět wšeschtej swoju zeču bron a stupišchtej s něju we dwoře k tej pěškowej murji, we kotrejž běšcho Robinson ryzny wostawiť, a psches te glědašchtej, zařajuzej, zo se bužo stašch.

Někotare gožiny běchu pschejšchli, ako na jaden ras s nasdala grosne wołanie šlyšchašchtej. Wonej jaden na drugego poglědnušchtej a pschiměšchtej swoju bron twarzej. A šašej šlyšchašchtej žadawe wołanie, ale wele bližej, ať perwej, a šchym bližej wono pschize. Něto sněšcho šchuty głoš jadnošamego we bližy jeju gory. Potom běšcho a wosta šchyno s měrom.

Robinson a jogo pomocnik wostašchtej až do wjazora stojezej; dokulž pať niz wězej něšlyšchašchtej a wot winika newižeschtej, ga nažejašchtej se, až šu šchynne bžeš teju dwěju se domoj roščili. Wonej wotpoložyšchtej togodla swoju bron a žeschtej wjazerat.

Dokulž běšcho šchesty žen tyžeňa, na kotremž Robinson swojogo towarischa humože a pschi žyweňu šdžarža, ga hobsamfnu won, jogo po tymšamym dnu poměnišch a naraťnu jomu togodla „Pětko“!

Pschi wjazeri hobglěda sebe Robinson swojogo Pětku. Won běšcho mlody, deře sroščony złowek a niži 20 lět stary; kožu mějašcho brunowatu a šošy žarne, niz kužerkate, kaž pschawe žarnaki, ale glādke a promenate. Jogo noš běšcho kušchy, ale niz placžkowity, gubu mějašcho maťu a šuby běke, kaž šněg. Ša hušchy mějašcho šchfor-